

L a i v a s

SAVAITINIS LIETUVIŲ KATALIKŲ LAIKRAŠTIS

No. 31

|| Liepos (July) 29, 1924 ||

Metai IV

TURINYS:

1. VIII Sekmadienis po Sekminių: šv. Mišių Lekcija ir Evangelija pusl. 570
2. Bukite Atsargūs Tėvai 571-573
3. Afrikos Atsivertimas 573-575
4. Žiedeliai: Meilės Auka — Dievo Motinos Globa 575-580
5. Viduje Vertė 581
6. Katalikų Pasauly 582-584
7. Klausimai ir Atsakymai: Ar Angelai ir velniai dvasios? — Septyni Miegantieji Broliai — Zakarijaus Pranašystė 585-590
8. Lietuvos Žinios 591-592
9. Tikybinė Kova 592-593
10. Vaikučių Skyrius: Kas sutvėrė velnią? — Aušra .. 593-595

VIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

L E K C I J A

ROM. 8, 12—17.

BROLIAI: mes neesamė kuno skolininkai, kad gyven-
tumėm kuniškai. Nes jei jus gyvensite kuniškai, numir-
site; o jei dvasia marinsite kuno darbus, busite gyvi.
Nes kurie tik yra Dievo Dvasios vedami, tie Dievo vai-
kai. Jus juk gavote ne vergystės dvasią, kad jums vėl
reiktų bijoti's, bet gavote išsuntės dvasią, kurioje
šaukiame: Abba, Tėve! Pati Dvasia duoda liudijimą mūsų dvasi-
siai, kad mes esame Dievo vaikai. O jei mes esame vaikai, tai
ir tėvainiai tėvainiai Dievo ir bendra tėvainiai Kristaus, jei tik
drauge kenčiame, kad butumėm drauge ir pagarbinti.

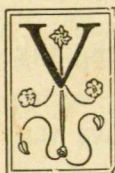
E V A N G E L I J A

LK. 16, 1—9.

ANUO metu Jėzus pasakė savo mokiniams šita prilygi-
nimą: Buvo vienas turtingas žmogus. Jis turėjo užvai-
zdą. Tas buvo jam apskūstas, kaip kad butų išaikvojęs
jo lobį. Todėl jis pasišaukė jį ir jam tarė: Ką tai gir-
džiu apie tave? Duok apskaitą savo užveizdavimo, nes
jau nebegali toliau buti užvaizdu. Užvaizdas gi pats
sau vienas sakė. Ką veiksiu, kad mano valdovas atima iš manes
užveizdavimą? kas! neįstengiu, elgetauti gėdžiuos. Žinau, ką da-
rysiu, kad žmonės mane priimtų į savo namus, kuomet busiu at-
stатыtas nuo užveizdėjimo. Tai gi, jis suvadino savo valdovo skoli-
ninkus vieną po kito ir sakė pirmajam: Kiek tu esi skolingas mano
valdovui? Tas atsakė: Šimtą statinių aliejaus. Jis jam tarė: Imk
savo raštą, greitai sėskis ir rašyk: penkias dešimtis. Po to jis ta-
rė kitam: Tu gi kiek esi skolingas? Tas jam pasakė. Šimtą saikų
kviečių. Jis jam tarė: Imk savo raštą ir rašyk. Aštuonias dešimtis.
Valdovas pripažino neteisiojo užvaizdo gudrumą, nes šio pasaulio
vaikai gudresni su sau lygiais už šviesos vaikus. Ir aš jums sakau.
Darykite sau prietelių pagalbą apgaulingų turtų, kad jums mirus
priimtų jus į amžinąsias padangtes.

BUKITE ATSARGUS, TĖVAI!

VIENĄ kartą teko man aplankyti parapijinę lietuvių mokyklą Amerikoje.

Iėjęs į kambarį, kur mokėsi vaikučiai 5 ar 6 skyriaus, pradėjau šnekučiuotis su jais. Tarp kit ko paklausiau: “Vaikučiai, ar norėtumete važiuoti į Lietuvą, jusų tėvelių Tėvynę?”

Vienas nedidelis vaikas atsistojęs, tarė: “Ne, nenorėčiau.”

“Kodel?” — paklausiau.

“Lietuvoje — atsakė vaikelis — reikėtų autis klumpėmis ir karvių ganyti.”

Nusišypsojau, išgirdęs tokį atsakymą iš vaikelio lūpų, bet širdyje didžiai nuliudau.

“Tai tau — mintijau — kokio Amerikos lietuvių vaikai turi supratimo apie mūsų brangią Tėvynę, Lietuvą! Jie mano, kad Lietuvoj vaikai apdriskę vaikščioja, nei mokslo negauna, tik kiaules gano..

Iš kur tokia klaidinga ir žema nuomonė apie Lietuvą galėjo rasti vaikučių galvoje?

Aš nerašau kito atsakymo, kaip tik visą kaltę suversiti ant tėvų.

Kad šitas mano įtarimas buvo nebe pagrindo, patvirtino neužilga kitas atsitikimas.

Teško man buti lietuvių iškilmėje. Buvo ten ir vaišių. Padavė mums ir “šaltakošės” ir kitų Amerikos gardumynų.

Mano kaimynas, rimtas žmogus, šeimos tėvas, dargi visuomenės darbuotojas, atsikreipęs į mane tarė: “Matai, Tamsta, kaip gražiai vaišinama Amerikoje, Na-

gi, ar Lietuvoj yra kas nors panašaus? Ten nė šaltakosės, nė kitų skanių dalykų žmogus nebepamatsi.”

Nieko neatsakiau į šį mano kaimyno pasakymą, tik liudnai nusijuokiau.

Tai štai iš kur eina bloga nuomonė apie Lietuvą vaikučių mintyse. Tėvai ją jiems pakiaša.

Jiems gal teko Lietuvoje patirti daug vargo ir skurdo. Jie gal Tėvynėje, kurią apleido kokią 15—20 metų atgal, nematė jokių patogumų. Ir tai, ką patyrė jauni budami, dabar pasakoja savo vaikučiams, ir patys nesijausdami, įdiegia savo, neatsargiomis kalbomis į jaunuotę širdį blogą, žemą nuovoką apie Tėvynę. Ir vaikai, Lietuvos nematę, o girdėdami iš tėvų lupų vien tik papeikimą, ima niekinti Lietuvą, o draugę su ja ir pačius tėvus, atvykusius iš jos.

Delto kartais tenka išgirsti, kad mūsų šeimynose vaikai amerikonukai negerbia ir nemyli savo tėvų.

Tėvai delto gal nusiskundžia ir liudi, bet iš tikro jie dažnai patys kalti, neteisingai ir neprotingai peikdami Lietuvą.

Bukite, tėvai, atsargūs ir protingi! Nežeminkite savo Tėvynės vaikučių akyse! Žinokite, kad ne peiki-
mais, dargi neteisingais, įgysite savo vaikelių pagarbos ir meilės, bet diegdami į jų jaunas širdis gerą nuomonę apie jusų Tėvynę. O gerumų Lietuvoje yra daug. Ir Tėvynės graži gamta, ir jos geri papročiai, ir Tėvynės garbinga praeitis, ir Lietuvos atvadavimas iš nuožmių prispaudėjų rankų, ir smarkus kėlimas Lietuvos gerovės, ir gražus tvarkymas naujos valstybės, ir jos švietimas, kuris

žengia dideliais šuoliais pirmyn. Apie tai jūs, brangūs tėvai, pasakokite savo vaikučiams.

Kai jūsų vaikai bus aukštos nuomonės apie Lietuvą, iš kurios jūs esate kilę, tuomet jie aukštai gerbs ir jus pačius, tos Lietuvos gerus sunus.

Žvalgas.

AFRIKOS ATSIVERTIMAS.

Apaštalystės Maldos Intencija

Rugpiučio mėn. 1924 m.

Šv. Tėvo Pijaus XI palaiminta ir patvirtinta.

Afrika turi 200 milijonų gyventojų. Tai sudaro aštuntą viso pasaulio žmonių dalį. Iš šitų 200 milijonų Afrikos gyventojų pusė yra stabmeldžiai. Likusių gi 100 milijonų žmonių daugiausiai yra mahometonai. Katalikų Afrikoje yra tik 2,310,000. Iš kurių apie 300,000 yra baltieji. Tuo budu juodukų katalikų yra truputį daugiau 2,000,000.

Sulyginus su Afrikos gyventojų skaičiumi katalikai, sudaro vos tik vieną šimtą dalelę! Tai yra lyg lašas juroje.

Betgi šiandien Afrikoje katalikystės padėtis yra kur kas geresnė, kaip kad buvo prieš kokią 100 metų. 1800 metais šiaurės Afrikoje buvo tik 1,500 tikinčiųjų ir keli kunigai; o vakarų Afrikoje buvo įsteigta vyskupija su 8—10 kunigų ir keliais tukstančiais portugalų katalikų.

O visa kita šalis buvo stabmeldiška. Nieks jos netyrė, nieks nedrįso nei eiti į šalies gilumą.

Popiežiai nuo senai rupinosi, kad Kristaus mokslo švieša ir tuos juodukus pasiektų. Ir jų pastangos sulaukė vaisių. Jau Pijus IX galėjo įsteigti 13 vikarijatų (kaip ir vyskupijos. Leonui XIII popiežiaujant Afrikoje buvo 24 vikarijatai, 18 prefektūrų ir 4 misijos. O šiandien yra jau 3 diecezijos, 56 vikarijatai, 29 prefektūros ir 4 misijos.

Iš viso dirba 2,000 baltųjų misijonierių ir 100 savųjų juodukų kunigų.

Taigi per paskutinius laikus katalikybė Afrikoje padarė gan didelę pažangą. Bet kas tai reiškia sulyginus su tuo, kas reiktų dar padaryti? Šimtai milijonų žmonių paskendę stambeldystės ar mahometanizmo tamsybėse!

Katalikų misijonieriai Popiežių ypatingai Benedikto XV skatinami rupinosi iš pačių juodukų sudaryti busimųjų apaštalų. Tam tikslui steigiamos yra mokyklos ir seminarijos, ir seserų vienuolijos. Ir dėkui Dievui, šis darbas ženga pirmyn. Vienoj tik Ugandos provincijoje yra jau apie 900 mokyklų su 40,000 berniukų ir mergaičių. Toje pačioje provincijoje yra 21 juodukas kunigas ir 145 juodukės seselės, o apaštališkoje mokykloje makinasi 125 vaikų besirengiančių į kunigų seminariją, o klierikų yra jau 60.

Tai yra be galo svarbus darbas. Jei katalikų misijonieriai užaugins daug uolių darbininkų iš tų pačių juodukų, tai be abejo katalikybės ateitis Afrikoje bus užtikrinta.

Bet juodukų auklėjimas yra sunkus, be galo sunkus darbas. Ir jų budas ir jų žema kultura ir kitos juodos rasės silpnybės daro daug kliučių, kad iš jų būtų galima išauginti šviesų pasišventimo pilną apaštalų.

Dar sunkiausia eina atvertimas mahometonų Afrikoje, kurių mokslas pataikaujas žmogaus kuniškumui kaip tik giliai įleido šaknis juodukų širdyse.

Visos tos kliutys paskatino Šv. Tėvą Pijų XI paskirti Apaštalytės Maldos intenciją, Rugpiučio mėnesiui: *Afrikos Atsivertimas*, ypač kad Viešpats Geriausias duotų vis daugiau uolių darbininkų, kurie viso ko išsižadėję galėtų pilnai pasišvesti tų juodųjų nemirštamų sielų išganymui. "Piutis yra didelė, darbininkų maža. Prašykite piuties Viešpatį, idant siųstų darbininkų."

Melskime tad visi šį mėnesį piuties Viešpatį, idant pasigailėtų tų juodųjų Kristaus Brangiuoju Krauju atpirktų sielų ir atvestų į tikėjimo šviesą. Prašykime ypač, kad daugintų juodųjų apaštalų eiles, idant būtų vis daugiau darbininkų Kristaus vynyne. X.

MEILĖS AUKA.

Keli šimtai metų atgal Ispanijos valdovas Alfonsas, skaitlingų priešų maurų apsuptas, narsiai ginė savo stiprią tvirtovę. Jo sunus, jaunas karžygis, norėdamas greičiau paliuosuoti miestą nuo priešų apgulos, susirinko drąsuolių būrį ir išėjęs iš tvirtovės staiga puolė maurus. Bet nelaimėi maurai apgalėjo drąsius karžygius, ir patį valdovo sunų paėmė į nelaisvę.

Murai manė, kad dabar ispanai, gailėdamiesi savo

valdovo sunaus, nebemėgins daugiau kariauti, bet patys atiduos tvirtovę į jų rankas. Tam tikslui jie sumanė štai ką. Jie išvedė nelaisvį arti tvirtovės murų ir šaukė valdovui: “Alfonsai, ar atiduok mums miestą, ar tavo sunus turės mirti!”

Didelis skausmas suspaudė valdovo širdį. Koks bausis pasirinkimas: Ar išduoti savo žmones į žiaurių priešų rankas ar paaukoti savo mylimiausiąjį viengimį sunų mirčiai!

Ilgai grumėsi valdovas savo širdyje. Bet galų gale Alfonsas, ištraukęs kardą, metė jį per murą ir taip sušuko:

“Tegul miršta verčiau mano sunus, bet mano tauta tegyvuoja!” —

Valdomas taip buvo numylėjęs savo žmones, kad iš meilės dėl jų nesidrovėjo savo viengimį sunų paaukoti, idant jie liktų gyvi.

— 000 —

Didelė buvo Ispanijos valdovo Alfanso meilė savo tautai, bet nesulyginamai didesnė yra dangaus ir žemės valdovo meilė nusidėjusiai žmonijai.

Alfonsas nepasigailėjo savo sunaus už tautą, kuri visi ištikimai ir narsiai grumėsi su tėvynės priešais. O Dievas “taip numylėjo pasaulį, kad savo Viengimį Sunų atidavė” (Jo. 3, 16) už mus, kurie nusidėję perėjome į Jo priešų pusę, tapome nedėkingais Jo išdavėjais.

Didelė yra meilė, kuri pasiaukoja už savo prietelius, bet nėra didesnės meilės, kuri savo baisiausį priešą nori gelbėti.

Tokią meilę parodė mums Galybių Viešpats, atsiuntęs į šį pasaulį Išganytoją, Dievą-Žmogų, Jėzų Kristų; kaipo

permaldavimą už pasaulio nuodėmes. “Savo paties Sunui nedovanojo, bet Jį atidavė mirti už mus visus.” (Rom. 8, 32).

DIEVO MOTINOS GLOBA.

Graži nedidelė kopyltėlė stovėjo jurių pakraštyje. Vidurį jos puošė puiki Šv. Panelės stovykla, vadinama ‘Žvaigždė jurių.’ Prieš paveikslą karštai meldėsi dvi moterys. Aplinkui visur tyku, ramu. Įsilaužę per margus kopyltėlės stiklus saulės spinduliai, slaptinga šviesa atsimušė Dangiškosios Panelės stikliniame vainike. Meilingos Šv. Panelės akys liete liejo nepaprastą viltį ir suraminimą į sužeistas širdis. Jo globai atsidavusių moteriškių.

Dievo Motina, žuvėjų globėja, Tau pavedu šiandien mano numylėtą kudiķį — maldavo senutė žuvininko motina. Palaimink jų darbą, duok gausingą žvėjų. Tegu per tavo šv. malonę mano sunus laimingai iš šios kelionės pargrįžta.

Neabėjok, motinėle Ona, sugrįž laimingai tavo mylimas sunus, o mano brangus sužieduotinis, — atsakė jai klupanti greta moteriškė. — Saldu bus mums tą dieną dėkoti Šv. Panelei, kuri mūsų žuvėjų visad maloni buvo.

Šiems žodžiams motina Ona nieko neatsakė. Tik sudėjus paskutinius savo maldavimus prie kojų Marijos, apleido kopyčią su Magdalena, savo drauge, kurią ji, kaip savo busimąją marčią, mylėjo.

Lauke viskas buvo tyku. Prieš jas puikiai mėlynavo liuliuojanti jura. Toli buvo matyti du laivu, kuriuodu lyg du dideli paukščiai smarkiai skrido pirmyn.

4085172

— Mama, sušuko Magdalena prisžiurėdama į jurą. — Dievo Motina laimina mūsų žuvėjus. Žiurėk, kaip puikiai jų laivai plaukia. O kokia graži, aiški diena! Viskas rodo, kad pasiseks jų darbas. Mūsų Jonukas visada šitokiuose kelionėse buvo laimingas, o dabar, kada mudvi už jį meldžiamės, tai dar laimingesnis turi būti.

— Mylimoji! Turiu Dievuje viltį, kad mus neapleis, bet vis-tik esu nerami dėl Juozo, kuris yra kartu su mano sunumi viename laive. Jo šeimyna niekad nebuvo ir nėra mums prielanki. Kada vilnys nunešė mano vyrą į mares, jis pražuvo, Juozapo tėvas galėjo jį gelbėti, bet negelbėjo. Šita neapykanta perėjo ir ant jo sunaus Juozo. Jis neapkenčia mano Jonuko, jis jį persekioja, O, kaip man neramu, kad jie kartu išsiruošė į šitą kelionę.

— Nesirupink taip labai, mylima motinėle, Jonas mokės pagauti Juozo širdį. Tavo sunus yra toks teisingas, atviras, taip visiems geras, kad jį visi turi mylėti. O gal patsai Viešpats Dievas to reikalauna, kad Juozas su Jonu susiartintų ir vienas kitą pamylėtų.

— Mano vaikeli, tu nepažįsti veidmainių žmonių širdies. Aš gi esu baimingesnė ir ne taip greitai galiu nurimti.

Taip besikalbėdamos moterys sugrižo į savo sodžių, kuris, nors ir mažas, bet apsuptas kalniukais ir žaliuojančiais miškais, puikiai atsimušė mėlynuose jūros vandenyse.

Dienos, savaitės bėgo. Praslinko tinkamas žvejajimui laikas, bet žuvėjai negrižo. Visus apėmė didelė baimė. Nežinojo, kas pasidarė su tais dviem laivais, kuriais buvo iškeliaavę Jonas su Juozu.

Motina Ona su Magdalena dažnai eidavo į koplytėlę.

Ten jos su ašaromis melzdavosi už pražuvusius. Grįždamos, žiurėdavo į plačią jurą, ar ko nepamatys. Bet veltui — niekur nebuvo matyti gyvo sutvėrimo.

Tik štai vieną dieną pamatė atplaukiant svetimą laivą, kuris netoli prieplaukos apsistojo. Visas kaimas susirinko ant kranto: seniai, moterys ir vaikai. Su baime žiurėdami į besiantinantį laivelį, kuriame sėdėjo keletas žuvėjų. — Kas atsitiko su kitais? Ar abu laivai jurose pražuvo? Motinos širdis ir greita akis Magdalenos veltui ieškojo Jono.

— Sunus mano, kur mano sunus? — sušuko sopulio suspausta moteriškė.

— Nėra čia jo! bet jis sugrįš, vėtra mus perskyrė.

— [Kas atsitiko? Pasakyk man tiesiai, ar Jonas dar gyvas? Čia ji graudžiai žiurėjo į Juozą, lyg į priežastį tos nelaimės. Bet toj pačioj valandėlėj Juozas puolėsi prie senutės šaukdamas.

— Močiute Ona, buk rami, Dievas užlaikė tavo gerą sunaitį. Jisai sugrįš. Aš verkčiau kartu su tavim, jei jis negyventų. Turėjom nepaprastą pasisekimą gaudyme žuvų. Linksmi grįžome namo, bet nelaimė, iškilo baisi vėtra ir perskyrė mūsų laivus. Milžiniškos vilnys blaškė laivus į visas puses. Jau, jau buvo bežiurinti mums į akis baisi mirtis. Nepertoli nuo mūsų stovėjo didelis akrotas. To akroto jurininkai, matydami mūsų nelaimę, pasiskubino mums su laiveliu į pagelbą. Aš, budamas užpakalyje kitų, negalėjau jokių būdu įsimušti į laivelį. Todėl šokau juron, kad priplaukūs prie jo.

— Nebegaliu daugiau nieko priimti — sušuko laivelio kapitonas. — Grįžk į savo laivą.

— Mūsų laivas skęsta! — šaukiau aš — pasigailėk Tam-

sta manęs, turiu pačią, vaikus, kuriems esu reikalingas.

— Negalima, jokiū būdu negalima. Laivelis jau be to perpilnas, o dar jį apsunkinus galim visi nuskęsti.

— Juozapai — sušuko tavo sunus — aš neturiu vaikų, kuriems aš bučiau reikalingas — nejaučiau širdyje to skausmo. Pavedu tau savo motiną, neužmiršk jos. Užimk dabar mano vietą laivelyje, o aš grįžtu prie mūsų laivo. Jonas persižegnojęs šoko į jures, aš gi užėmiau jo vietą.

Vėtra greitai aptuko. Musų laivai, ačių Dievui, nenuškendo. Nepoilgam grįš Jonas su draugais laimingai pas mus.

Motina Ona pasikėlė Magdalenos prilaikoma; senutė skubiai žingsniavo prie kranto, kur turėjo laivai sustoti. Visas kaimas jau senai ten susirinkęs laukė sugrižtančių. Jau jie arti. Nuo abiejų laivų girdėtis linksmi, džiaugsmingi šauksmai.

— Motin! — sušuko Magdalena — ar matai Jonuką? Ar jį pažįsti? Žiurėk, jis ištiesęs rankas į mudvi.

Tuo tarpu laivas visai prisijrė prie kranto. Jonas drauge su kitais žuvininkais išlipo, sveikas ir puolėsi prie savo motinos, apsipyliusios džiaugsmo ašaromis.

Papasakojo motina, kaip iedvi su Magdalena karštai meldėsi, kaip prašė Šv. Panelės laikyti jį savo apiekoje... Dabar visi pamatė, kad Dievo Motina, Marių Žvaigždė, išklaušė jų maldų ir išgelbėjo gerą Jonuką nuo baisios mirties...

VIDUJE VERTĖ.

Vienas dievotas tyrininkas bekeliaudamas pamatė šale savęs einant Angelą. Jo veidas buvo ramus ir pilnas dangiškos linksmybės. Kiek paėjusiu rado ant kelio negyvą jau dvokiantį gyvulį, kuris taip baisiai dvokė, kad tyrininkas uždengęs rankomis nosį, skubiai žengė pro šalį. Bet Angelas kuris su juomi ėjo neparodė nė mažiausio nesmagumo, taip, rodos, kad ten nieko nebuvo.

Tyrininkas buvo labai nustebintas Angelo pasielgimu, bet nieko nesakęs ėjo toliau. Netoli paėjusiu sutiko labai gražų jaunikaitį brangiais rubais apsitaisiusį. Tyrininkas žvilgterėjo į jį su pamėgimu, kuomet jis ėjo pro šalį, o Angelas nuliudo ir nukreipė savo veidą į kitą pusę, kad jo nematyti ir paskubino savo žengsnius vis greičiau ir greičiau. Tuomet tyrininkas tai matydamas klausė Angelo: “sakyk prieteliau, kodėl tu taip elgiesi. Tu eidamas pro dvokiantį gyvulį neparodei nei mažiausio nesmagumo, o eidamas pro gražų jaunikaitį parodei didelį liudnumą ir pasibiaurėjimą.” Tuomet Angelas atsakė: “Tiesa, to gyvulio kvapas buvo blogas, bet kad tu butum mano akimis pamatęs to jaunikaičio sielą kuri buvo mirtingoje nuodėmėje, butumei iš baimės numiręs.”

SKAITYKITE IR PLATINKITE KATALIKŲ LAIKRAŠČIUS “DRAUGĄ” IR “LAIVĄ!” “DRAUGAS” EINA KASDIEN, “LAIVAS” — KAS SAVAITĖ.

KATALIKŲ PASAULY.

Lietuva. Lietuvos Katalikų Kongresas įvyko Kaune 1, 2, 3 liepos dieną. Suvažiavo šimtas delegatų. Atsilankė daug augštų svečių. Į paskutinį Kongreso posėdį atėjo ir Liet. Respublikos Prezidentas, p. A. Stulginskis, lydimas daugelio ministerių ir kitų augštų valdininkų. Žmonių tuomet sąėje posėdžiavo viršaus 1.000. Kongresas visais žvilgsniais pavyko.

Teologijos - Filosofijos Fakultete. Teologijos studijas baigė ir gavo baigimo diplomus keturi kunigai: Grigaliūnas Antanas, Lomanas Juozas, Venekus Pranas ir Zitkevičius Jurgis.

Vokietija. Hamburge įvyko visos Vokietijos katalikų mokytojų susivažiavimas. Iš pranešimų paaiškėjo, kad vokiečių katalikų mokytojų sąjungoje yra 25,000 narių.

Hollandija. Šią savaitę Amsterdame įvyko tarptautinis Eucharistinis Kongresas. Pačiame mieste, yra apie 150,000 katalikų.

Suv. Am. Valstybės. Tėvų Jezuitų darbuotė apšvietos dirvoje Amerikoje yra labai didelė. Savo įkurtose ir užlaikomose kolegijose ir Universitetuose jie mokino pereitą semestrą 44,873 auklėtinius.

Švedija. Šv. Brigidos Seserų Kongregacija po kelių ištrėmimo šimtmečių vėl sugrižo Švedijon ir įkurė savo vienuolyną netoli Švedijos Sostinės, Stockholmo.

Kinija. Pereitais metais tėvai Domininkonai Kinijoje apkrikštijo apie 15,000 asmenų ir išklausė viršaus 200,000 išpažinčių Shantungo srityje.

Austrija. Austrijos kancleris pralotas Seipel, kurį prieš mėnesį laiko norėjo vienas socialistas nužudyti, sveiksta. Kulka neišimta, bet žaizda gyja.

Čekoslovakija. Slovakai daugumoje yra katalikai. Per paskutinius penkis metus, socialistiniai-masoniškos Respublikos valdžios spaudžiami, susiorganizavo standžiai, jų įtaka didėja, o atsimėtelių, "nezaležnikų" skaičius tirpsta.

Dabar čekų masonams į talką katalikus spausti eina pabėgęs iš Rusijos popas Maksimenko. Suorganizuota stačiatikių minia jįsai išdrįsta vietomis užpulti katalikų bažnyčias.

Katalikai slovakai pergalėjo baisesnę 1918-1920 audrą, pakels ir šitą. Jie dar labiau susiorganizavę. sustiprinti išeis iš kovos.

Kanados Katalikų Moterų Sąjunga turėjo savo kongresą Edmontone 7 liepos d. Šv. Tėvas per arkivyskupą O'Leary teikė Kat. Mot. Są-gai Kanadoj pagirimą ir palaimą darbams.

Kat. Mot. Są-ga Kanadoje per pereitus metus išleido savo uždavinius bevykinant \$175.000. Gražus darbas.

Roma. 13 - VII Šv. Tėvas priėmė audiencijoje 6,900 darbininkų, prakalbėjo į juos, ragindamas būti gerais darbininkais, gerais krikščionimis, pavyzdingais piliečiais ir ištikimais Bažnyčios sunais.

Tą pačią dieną Šv. Tėvas audiencijoje priėmė 3,000 vaikučių, su kuriais Šv. Tėvas Pijus XI pakalbėjo ir juos palaiminęs, atleido.

Turkija. Turkijos Valdžia uždraudė steigti naujas ir esamas tikybinės mokyklas uždarė. To delei Apaštališkas Delegatas Turkijai J. E. Filippi yra atšauktas Romon.

Ispanija. Ispanijoje, mieste Toledo, įvyko katalikų spaudos Kongresas. Dalyvavo daug dvasiškijos ir 275 ispanų Kat. spaudos atstovai. Sutarta steigti laikraštinių mokyklas kiekvienoje seminarijoje, pagerinti žinių agentūrą "Presse Asociada", leisti kiekvienoj parapijoj "parapi-nius lapelius"; vaikams laikraštį, iliustruotus žurnalus. Nepamirštos nei katalikės moterys, ir jos turės savo laikraštį.

Italija. Romoje kas metai šventoj Petro dienai gaminama atmintinis viešpataujančio popiežiaus medalis. Šiais metais tokį medalį šv. Tėvui įteikė popiežių Musejaus užvaidza Camille Serafini, kurioj vienoj pusėj yra Pijaus XI atvaizdas, o antroje žodžiai: "PIUS BI PONT. MAX. AN. III."

50 metų vienuolis. J. Em. Kardinolas van Rossum švenčia šiemet 50 metų pirmųjų vienuolinių apžadų sukaktuves. Jubilatas priklauso Redemptoristų vienuolijos.

Tarptautinė Katalikų taikos savaitė arba viso pasaulio katalikų suvažiavimas įvyks rugpiučio 15—20 d. Venecijoje (Italijoje). Tame suvažiavime katalikų atstovai aptars opiausius mūsų laikų klausimus, ypač klausimą kokių keliu galima būtų įvykdinti pastovi taika tarp tautų.

Amerikos lietuvių katalikų moterų Seimas. Šiemetinis A. L. R. K. Moterų Sąjungos seimas įvyks Chicagojė Rugsėjo 18, 19, 20 dienomis. Moterys rupestingai rengiasi prie Seimo. Dieve, padėk!

KLAUSIMAI IR ATSAKYMAI

AR ANGELAI IR VELNIAI DVASIOS?

Klausimas.

Ar angelai ir velniai yra dvasios? Kas juos galėjo matyti?

Atsakymas.

Dėlto angelų ir velnių ir negalima matyti, kad jie yra dvasios. Bet jeigu jų niekas iš žmonių nematė, tai dar nereikia, kad jų nebutų. Niekas nežino ir nematė kuno akimis, kaip atrodo toks paprastas daiktas, kaip žmogaus protas. Ir nors nėvienas žmogus savo proto nėra matęs, vienok kiekvienas pyksta, jeigu jam pasakysi: "Tu, beproti!" Kiekvienas nusimano turįs proto, nors nežino, kaip jis atrodo. Protas yra tokia galybė, kuri leidžia žmogui suprasti.

Taip pat nei vienas žmogus nematė, kaip atrodo toks paprastas daiktas, kaip meilė. O kiekvienas supyks išgiręs: "Tu, beširdi!" Reiškia, kad kiekvienas nusimano turįs meilės. Mylėti, tai reiškia norėti kokio nors gero. Ta jėga, kuri leidžia žmogui norėti kokio nors gero, vadinasi valia.

Pas žmones, kurie turi kuną, protas ir valia yra kune. Pas dvasias, kurios kuno neturi, yra irgi proto ir valios jėga. Tik jų supratimas ir jų norai nėra sukišti į mėsos maišą, į kuną. Užtat dvasių supratimas ir valia yra liuosėsnė, galingesnė.

Kad yra dvasios, žinome iš šv. Rašto. Šventąjį Raštą mums paliko “šventieji Dievo žmonės,” kurie Dievo įkvėpimu surašė mums Dievo mintis. Dievas nemeluoja. Dievas ir dvasias mato. Apie dvasių buvimą, mes iš Dievo rašto žinome.

Gerosios dvasios, kurios su Dievu vienybėje pasiliko, kurios myli gerą, Gerybių Dievą ir supranta tiesą, tos dvasios vadinamos yra angelai.

Blogosios dvasios, kurios nuo Dievo atsiskyrė, kurios gero, Gerybių Dievo neapkenčia, o myli tiktai save, ir tiesos nepakenčia, tos dvasios žmonių kalboje vadinamos yra — velniais. K. S.

“SEPTYNI MIEGANTIEJI BROLIAI.”

Klausimas.

Kas yra “Septyni broliai miegantieji?” Kada ir kaip jie gyveno. Kodėl juos miegančiais vadina?

Atsakymas.

“Septynių Miegančiųjų Brolių” vardu yra žinomi Bažnyčioje septyni šventieji jaunikaičiai gyvenusieji III šimtetyje po Kristaus gimimo, Decijaus, Romos imperatoriaus, laikais Efeze (Mažoje Azijoje).

Legenda štai ką apie juos pasakoja.

250 metais atvyko į Efezą imperatorius Decijus ir įsakė visiems gyventojams, kad aukotų dievaičiams. Kas įsakymo nepildysias, busias nubaustas mirtimi. Veik visas Efezo miestas nusilenkė prieš imperatoriaus paliepimą. Atsirado tik septyni aukštos kilmės jaunikaičiai, kurie nenorėjo klausyti Decijaus įsakymo. Vardai šitų jaunikai-

čių: Maksimianas, Malkus, Martinianas, Dionizijus, Jonas, Serapijonas ir Konstantinas.

Imperatorius liepęs atvesti juos pas save ir pakartojęs savo įsakymą. Jaunikaičiai atsisakė aukoti dievams, teisingamiesi esą krikščionys, kurie nepripažįsta kitų dievų, tik vieną tikrąjį Dievą.

Decijus davė jaunikaičiams laiko apsigalvoti, kol jisai sugrįš į Efezą, aplankęs kitus Mažosios Azijos provincijos miestus.

Imperatoriumi išvažiavus iš miesto, jaunikaičiai išdalinę savo turtus pavargėliams, patys pasislėpė kalno lindynėje netoli Efezo. Malkus, vienas iš tų jaunikaičių parupinda vo visiems maisto, slapta kasdien eidamas į miestą.

Vieną dieną Malkus sužinojo, kad imperatorius jau esąs grįžęs ir ieškąs jaunikaičių.

Su ašaromis septyni jaunikaičiai meldė Dievą, kad juos gelbėtų. Paskutinę malda atlikę, jaunikaičiai pasijuto giliai užmigę.

Decijus suradęs septynis jaunikaičius lindinėje miegančius, liepė jų užmuryti.

Praslinko 200 metų. Visoje Romos imperijoje buvo įvesta krikščionybė. Tuo tarpu Teodozijui imperatoriui viešpataujant, kilo Efeze klaidatikių sekta, kuri neigė numirusių prisikėlimo tiesą. Kažin koksai krikščionis atmirijęs netyčia septynių jaunikaičių lindynę. Ir štai staiga 7 jaunikaičiai pabudo.

Jaunikaičiai, pabudę, manė tik vieną naktį miegoję. Malkus, kaip paprastai, nuėjo į miestą maisto parupinti. Bet koks buvo jo nusistebėjimas! Visur matė kryžiaus ženklą, kunigus ir žmonės skubinančius į bažnyčias. O

kai jisai parodė Decijaus laikų pinigą, norėdamas užsimokėti už maistą, pirklus apėmė nuostaba. Tuojaus Malkus buvo nuvestas pas Efezo vyskupą ir miesto prefektą. Ir čia viskas paaiškėjo.

Vyskupas su valdžios atstovais ir daugybe žmonių pasiskubino į septynių jaunikaičių lindybę. Čia pamatė visi septynius gyvus. Klaidatikiai atsivertė, išpažindami tikėjimą į kuno prisikėlimą. O jaunikaičiai papasakoję apie savo stebuklingą miegą, vėl užmigo.

Imperatorius Teodozijus liepė ant lindybės pastatyti gražią bažnyčią.

Kiek šita legenda turi istorinio pagrindo nėra vienos nuomonės tarp mokslininkų. Vienas dalykas yra tikras, kad Rytuose ji yra labai plačiai žinoma ir septyni jaunikaičiai pavadinti "miegančiais broliais" yra skaitomi ir garbinami, kaip šventieji.

Be to, ir šiandien rodoma dar vieta, pas kalną Pijoną netoli Efezo, kur šventieji jaunikaičiai buvę pasislėpę nuo Decijaus persekiojimo.

Pagaliaus ir mahometonai žino apie septynis miegančius šventuosius ir gerbia juos, kaip ypatingus savo globėjus.

ZAKARIJAUS PRANAŠYSTĖ.

Klausimas.

Meldžiu paaiškinti Zakarijaus 13 persk. 7, 8, 9 eilutes?

J. Žvirblis.

Atsakymas.

Kalbamoje vietoje Zakarijo pranašo žodžiai šitaipos skamba:

13, 7. “Karde (arba durtuvą), kelkis prieš mano ganytoją, prieš vyrą, kuris laikosi su manim — sako galybių Viešpats: užgauk ganytoją ir išsisklaidys avys, ir aš atgręšiu savo ranką į mažutėlius.”

13, 8. “Ir bus ant visos žemės — sako Viešpats — dvi dalys išsisklaidys ant jos, ir žus: ir trečia dalis liks ant jos.”

13, 9. “Ir vesiu trečią dalį per ugnį, ir deginsiu juos, kaip kad sidabras yra deginamas, ir bandysiu juos, kaip kad bandomas yra auksas. Jie šauksis mano Vardo ir aš išklausysiu juos: sakysiu: Mano tauta esi tu: ir jie sakys: Viešpats Dievas mano!”

Šitie Zakarijo pranašo žodžiai pranašauja tris dalykus.

1. *Jėzaus Kančia*. Tas kardas, kuris užgaus Dievo siųstąjį Ganytoją yra kančia, kuriai įvykus, Jo avelės išsisklaidė. Patį mūsų Išganytojas šiuos Zakarijo pranašo žodžius taiko prie savęs: “*Jūs visi pasipiktinsite Manim šią naktį. Yra butent parašyta: Užgausiu ganytoją, ir išsisklaidys kaimenės avys.*” (Mt. 26, 51).

Ir ištikro žodis į žodį išsipildė šis pranašavimas. Apaštalai, Kristų suėmus, išsisklaidė, kaip tos avys, netekusios piemens.

2. Bet žmonija įgijus atpirkimmo per Jėzaus Kančią — *įvyks pasidalijimas*. Dievas atgręš savo ranką į mažutėlius, kurie įtikėdami priims Jėzaus mokslą. Ir jie išsisklaidys po Žydų žemę, bet maža ką pelnys. Žydų tauta žus savo netikėjime. Liks trečia dalis — stabmeldžiai;

kurie noriai priims skelbiamąjį Jėzaus mokslą ir sudarys Kristaus Bažnyčią.

3. Tačiau ir tą trečią dalį Dievas aplankys savo *bandymais*. Kaip auksas tyriamas ugnimi, taip ir pirmųjų amžių Kristaus Bažnyčia bus nuožniais persekiojimais bandoma. Per tris šimtus metų ėjo tasai bandymas. Ir Viešpats tuomet išklausys jos maldavimo. Pasiliaus persekiojimai. Ir tą išbandytą trečią dalį pavadins Dievas savo tauta. Ir stabmeldžiai, nebuvę išrinktąja Dievo tauta, kaip žydai, vadins savo Viešpačiu Dievą: "Viešpats Dievas mano!"

K. R.

Klausimas.

Mano vyro vardas yra Petras. Bet kai aš ėmiau šliubą bažnyčioje, klebonas paminėjo vardą *Joną*, liepdamas man sakyti: "Aš Juzefa, imu tavę Joną ir tt." Išgirdus Jono vardą, aš iškart tylėjau, bet kuomet klebonas trečią kartą liepė sakyti, tai ištariau vardą *Jonas*, nors mano vyro tikras vardas Petras.

Klausiu aš, ar mūsų šliubas buvo tikras?

"L." skaitytoja J. G.

Atsakymas.

O apie ką svajojai šliubą imdama? Ar apie dabartinį Petrą? Ar apie kitą, Joną? Jei net širdis būtų tuomet linkusi prie kokio nors Jono, tai ir tuomet dar šliubas su Petru būtų neatmainomas. Nes moterystę imant sprendžia galutinai ne širdies svajonė, arba kalbos klaida, bet galutinas valios pasiryžimas ir sutikimas. Jeigu Tamsa širdyje ir mintyje sykį sutikai gyventi amžinai su Petru, jeigu tą sutikimą pareiškėi viešai savo klebono ir liudytojų akyvaizdoje, tai kiti visi Jonai atpuola, nors kartais burna ir būtų apsirikusi.

K. S.

LIETUVOS ŽINIOS.

Vidaus Reikalų Ministerių paskirtas yra p. Z. Starkus nuo 1918 m. darbavosi Vidaus Reikalų Ministerijoje ir ketelą metų buvo Vice- Ministeris.

Seimas išsiskirstė vasaros atostogoms iki spalio 1 die-
nai. Eina gandai, kad svarbiems įstatymams trečiuoju skai-
tymu priimti rinksis keliems posėdžiams vidurvasarį.

Šaulių Sąjungos įstatymą svarstant, priimta, kad šaulių sąjunga yra visuomeninė organizacija. Išbrauktas iš įsta-
tymo paragrafas kuriuo buvo numatoma šauliams karo tar-
nybos sutrumpinimas.

Seimo statuto pakeitimas. Liet. Seimas turi savo nu-
statymus, sulyg kuriais vedami yra jo darbai. Statutas nėra
tobulas. Prisiėjo taisyti. Nauju sumanymu pakeičiama ta
vieta, kurioje buvo nustatyta, kad penktadalis seimo narių
galėjo nedaleisti pakelti dienotvarkėje svarbių reikalų. Taip
pat Seimo narių penktadalis galėjo neleisti sutrumpint
kalbėtojams laiką. Kuomet iškildavo koks nors socialistams
nemalonus reikalas, jie šitomis privilegijomis naudojosi,
niekus kalbėdami ištisomis valandomis ir po ketelą kartų
ir tuomi labai trukdė visą Seimo darbą.

Kalinių maištas. Kauno Sunkiųjų Darbų Kalėjimo 40
kalinių burys puolė lydėjusius juos sargus, nuginklavo. Jie
buvo vedami ten pat prie kalėjimo esančiom mokyklon. Pas-
kui patylomis užpuolė kiemo sargus ir juos nuginklavo, įsi-
veržė į kalėjimo raštinę pagrobė 20 šautuvų, puolėsi pro at-

virus vartus į gatvę. Sumišimui kilus, pasiliuosavo, uždaryti kalėjime kiti nuteistieji. Prie kalėjimo vartų susidurė su policija. Nuginklavo policistą ir 74 kaliniai buvo išbėgę iš kalėjimo. Atvykę kareiviai su policija bematant pabėgėlių dalį sugaudė. Bet yra pabėgusių garsių žmogžudžių, vagių. Eina jų žvėjojimas. To maišto pasekmės: du kalėjimo sargai sužeisti, vienas kalinys užmuštas ir keli sužeisti.

TIKYBINĖ KOVA.

Francijos socialistinė valdžia rengiasi paskelbti Katalikų Bažnyčiai Francijoje naują tikybinį karą. Abi pusės, kaip masonerija, taip katalikai ruošiasi prie to. Masonai nori katalikams atimti tikėjimo laisvę, katalikai ją gina. J. Em. kard. Andrieu, Bordeaux arkivyskupas, atsišaukė į savo dvasiškiją. Jisai kalba:

“Alsaco katalikų pavyzdžiu, Giroud’o katalikai privalo geriau išstudijuoti pasaulinius įstatymus, viešųjų mokyklų įstatymą, Bažnyčios nuo Valstybės atskyrimo įstatymą, liečiantį tikybines kongregacijas įstatymą.

“Antra, jie turi persitikrinti, kad pasauliškieji įstatymai nori nukrykščionyti Franciją, jau seniai masonų ložų nutartą, kas jų raštuos nėra slepiama ir 1917 metų prognozoje įrašė: “Nereikia, kad toliau Francija paliktų katalikiška.”

“Dar kartą turi įsitikrinti kokią jie pragarinį darbą yra užsibrėžę padaryti naikindami žmonių sielose tikėjimą. Katalikai turi suprasti padėties svarbą, priimti tinkamus

nutarimus, drąsiai stoti už savo teises, karštai melsti Dangaus pagelbos.

“Lai visose parapijose ir dekonijose, padedant vietos ganytojams, susitveria parapijiniai išsigelbėjimo, apsigynimo komitetai.”

Francijos dabartinė valdžia sutiks Francijos katalikus prisiruošusius prie savo teisių, laisvės apgynimo. Nuo buvusio persekiojimo praėjo jau 20 metų. Per tą 20-tį metų katalikystė atgijo nauja jėga, tai jaunimo tarpe.

Visur, kur socialistams, bedieviams ir masonams pasiseka paimti valdžią į savo rankas, — ten piliečiams atimama laisvė liuosai tikėti, ten pakeliama Bažnyčiai kova, ten žudoma daug žmonių už tikėjimą.

Dvidešimto amžiaus socialistiniai prispaudėjai nei kiek nėra geresni už senovės kruvinąjį Neroną.

KAS SUTVĖRĖ VELNIĄ?

Mokykloje kunigas užklausė vaikučių: “Vaikučiai! Pasakykite, kas sutvėrė angelus?”

“Dievas” — atsakė vaikučiai.

“Gerai. O kas sutvėrė velnius?”

Vaikučiai tylėjo. Niekas nemėgino duoti atsakymą, tik kits į kitą žiūrėjo.

Staiga pakylo viena mergaitė ir tarė

“Tėveli, Dievas sutvėrė angelus, o iš tų angelų kai kurie patys save padarė velniais.”

Mergaitė atsakė teisingai. Visa, kas yra gera, eina nuo Dievo. Kas gi yra bloga, eina tik iš sutvėrimų.

AUŠRA.

Tamsi ir tvanki vasaros naktis jau dilo ir nyko nuo ateinančios dienos šviesos spindulių, kuomet geroji motinėlė pakėlė anksti prieš aušros tekėjimą mane, sakydama: “Joneli, kelkis. Kelkis mažyti, važiuosime baravykaut į Ažuolų kalną.”

Miegas man lipdė kruvon blakstienus, akys nenorėjo prasiverti, galva sunki — nenori nuo pagalvės atkilti, o kojos — jos nei klėpt, — guliu ir nesijudinu. “Joneli, vėl sako geroji motinėlė: — “Jeigu nori pamatyti kur baravykai auga, negulėk išdrikas, kelkis. Jau tėtukas ir sarti pakinkė vežimėlin.”

Tokią naujieną išgirdęs, nusimečiau užtiesalą, ir beregint buvau kelionėn pasirengęs.

Tekėjo aušra. Aš pirmu kart ją tokią gražią šiemet mačiau. Raudoni ir balzžani pasislėpusios saulutės spinduliai kilo aukštai, aukštai padangėmis, nušviesdami visą rytų pusę. Jie, rodos, kokį šoki žaidė, mainėsi, virpėjo ir vis leidosi žemyn ir žemyn. Parauodo lengvų debesėlių kraštai, lyg tai iš džiaugsmo, lyg tai nuo spindulėlių karščio. Jie plaukia išlengvo saulėtekio pusėje, lengvi, protarpiais net melsvi — tai per juos rytų dangus matyt.

Nusileido aušros spinduliai ant vakaruos esančių kal-

4085172

2607

nelių ir miškų viršunių. Jau saulutė tuojaus turės tekėti. Tik žiurau, puikūs, gražūs debesėliai ištyso, juodais spinduliais nudriekė visą dangų, — tai saulutė į juos atsimušusi, šešeli į erdves praskleizdama, protarpiais tų šešelių savo rytmečio veidą vakarų dangui parodė. Graži, stebėtina gamta, o dar gražesnis turi būti tas, kuris tai gamtai tuos varšų virpėjimus, tą grožį yra davęs ir net gamtai tiesomis padaręs.

— “Vaikeli, ko tu taip veizi į tekančią saulutę? Ar gi niekuomet nematei?” —

— “Matyt tai mačiau, motinėle, bet kad šandie saulutė yra begaliniai skaidi, graži.” —

— “Taip, Joneli, pasakė geroji mamytė: — “ji tau šandie skaidi ir graži, nes ir tavo siela šandie skaidi ir graži: tu greitai paklausei manęs, atsikėlei. Džiaugkis, dabar vaikeli.” —

Neilgai keliavome. Štai ir Ažuolų Kalnas. Tetukas pririšo sarkuką pievoje, o mes visi trys pasileidome miškan grybautų. Bet visą laiką mano akyse ir mintyje stovėjo tekanti aušra, su jos nepaprasta grože.

Jaunas Jonukas.

**DVASIŠKO TURINIO KNYGOS,
KURIŲ SKAITYTI PATARIAMA VISIEMS**

1.	Šventosios Mišios Laukaičio Kun.	25c
2.	Sveika Karalienė! Natkevičiaus Kun. ..	75c
3.	Jėzaus Kryžius — verkiančiųjų paguoda	40c
5.	Dvasiškoji Komunija	5c
6.	Trijų dienų rekolekcijos Civinskio Kun.	40c
7.	Šv. Pranciškaus Salez. dvasia I ir II t. . .	60c
8.	Kančios Istorija	15c
9.	Apie tikrąjį pamaldumą	10c
10.	Šv. Jurgis — Kentėtojas Paporonio	5c

Galima gauti "Draugo" Knygyne.

2334 So. Oakley Ave.

Chicago, Ill.

N O R Ē D A M I

Pirkti, Parduoti Ar Mainyti Vi-
sados Kreipkitės Pas Mus. Tas
Jums Bus Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str. Chicago

Tel Boulevard 0611 ir 0774

PADAROM PIRKIMO IR PAR-
DAVIMO RAŠTUS

Pasekmingai siunčiam pinigų ir
Parduodam Latvakortes.

Telefonas Canal 7233

PETRAS GIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS

K R A U T U V Ė

Nepaprastas Musų Biznio Au-
gimas reiškia sąžinišką Kostume-
riams patarnavimą.

2338 So. Leavit Str.